

גנזי חיים

כוונות הסעודה

ויחודים שונים

מאת תלמידי הרה"ג רבי

מרדכי עטייה

שליט"א

סדר כוונות הסעודה

(כולל ברכת המזון בקיצור/מ"ב

בנוסה עה"מ ו ספרד)

כוונת טבילת הלחם במלח

בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא.
זכותא הוא זווג השערות שבנוצר ונקח, ש-שער ענינו גבורה - רי"ו,
ו-ב' פעמים רי"ז ע"ה, עולה זכות.

מזלא הוא בגימטריא ג' הוי"ת, שהוא אור הנמשך ממוחא סתימאה דא"א,
א. למצח והפנים, ומשם ל-נוצר (מזל ה-ח'),
ב. לדיקנא דא"א, ומשם ל-ונקה (מזל הי"ג).

ג' הוי"ת של נוצר נקרא לחם ג' הוי"ת של ונקה נקרא מלח

יהוה יהוה יהוה **יהוה יהוה יהוה**

בגי' מזלא

בגי' מזלא

וכשיטבול ה-לחם [נוצר], ב-מלח [ונקה], יכוין לזווגם

מקורות: ספר הליקוטים דף ט"ז אמצע ע"ג, ובדף ט"ז סוף ע"א הזכיר בעיקר מזוני,
וכן הוא בנה"ש דף מ"ז ע"ב ד"ה לחם.

יש לטבול הלחם במלח ג' פעמים (עי' מעין החכמה דף ב' ע"ב בסוף ש' היחודים, ובא"ח).

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הב"א ל"ח"ד דף ג')

יכוין בכללותו להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמות חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים

אחוריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה.
יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה.

אחוריים דחכמה - בגי' קפ"ד
יוד. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה.
יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה. יוד. ה.

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הביורור. ויכוין כי א' בצירור יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נתי' חכמה שעל ידם הביורור.

(4 מרכיבים)

כוונת מ"ו (כשרואה הלחם)

א' בצירור יו"י גי' כ"ו גי' יהודה לחי עליון - כנגד חכמה דאבא וישניהם גי' מ"ו מילוי דשם ע"ב
 א' בצירור יו"ד גי' כ' לחי תחתון - כנגד בינה דאבא **יוד. ה. יוד. ה.** כי במחשבה נעשה הביורור.

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)

א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' אל יהודה ע"ה, גי' אוכל הנרמז בלחיים, וע"ה גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)

יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' כ"ו.

איהיה יהודה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).

יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' ל"ב.

יאהיה יהודה חכם בבינה (יחוד ישס"ת).

כוונת לח"ם (עצמות המאכל - לחם)

(ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמר - שער המצוות)

א' בצירור יו"י גי' ל"ב ול"ב וב"ו גי' נ"ח.
 א' בצירור יו"ד גי' כ"ו

נ"ח עם כ' גי' הוי"ת יהודה יהודה יהודה, כמספר לח"ם.

א' בצירור יו"ד גי' כ' (בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
 לכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)

יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'. ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
 סה"כ גי' מ"ו **יוד. ה. יוד. ה.**

לח"ם וד"ק גי' יעקב.
 סה"כ גי' נ"ח **אל יהודה ע"ה.**

הערות האדמו"ר הקאמנא 35

<p>הערה 4
 מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח. ויתעלה בקדושה. מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע וכורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.</p> | <p>הערה 5
 א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא.
 ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם".
 ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.</p> | <p>הערה 2
 יוד הי ואו הה - 58.
 שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן נייחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.</p> | <p>הערה 1
 יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518.
 א. השלך על ה' יהבך - 518.
 ב. כ"פ עי"ן, ב"פ און, חט"ם פ"ה סה"כ 518,
 אשר משם השפע יורד.
 ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קני"א) ס"ג סה"כ 518.</p> |
|---|---|--|---|

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ח וכו"ו גי' פ"ד, גי' אחה"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיד).
 וגם פ"ד גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו אל יהוה גי' אוכ"ל, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
 גם יכוין יוד הה וו הה אדנ"י (עשיה) גי' בליעה.

סה"כ גי' נ"ח אל יהוה ע"ה
 גי' ל"ב
 גי' כ"ו

גי' כ"ו גי' יהוה
 (הכמה דמ"ו, שהוא החיד - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד

הם י"ד אלפי"ן, ויכוין שהם כמספר ש"ע¹ נהורין שהם כמספר שני שמות אל מלאים אלף לבמד (יצירה - אל יהוה) אלף לבמד (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
 נ"ח
 לח"ם
 ד"ק
 פ"ד

בלילה יכוין
 גי' אל יהוה, שהיא יצירה
 כדי לכלול מידת יום בלילה.

אוכל

ביום יכוין

אכילה
 גי' אהיה. יוד הא ואו הא
 גי' אדנ"י ע"ה, שהיא עשיה
 כדי לכלול מידת לילה ביום.

ביום ובלילה יכוין מאכל גי' יאהד ונה"י שנכללים זה בזה.

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונה"י אלהינו ואלהי אבותינו שבכח סגלת מ"ו נ"ח לח"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד אלף למד מלאים שתפעל אכילתי פעלת הקרבן שמקרב הפחות העליונים ממוטה למעלה, פי כן האכילה תמציתה הולך לכבד, ומהכבד ללב, ומהלב למוח ממוטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל וירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שכנגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה יאהד ונה"י אלהינו ואלהי אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקלי ותחזירם אל הקדשה פמושפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה יהוה יאהד ונה"י למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה יאהד ונה"י אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשיה ידינו כוננה עלינו ומעשיה ידינו כוננהו.

הערות האדמו"ר מקארנא 35"ו

הערה 1

1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחווריים "מאור פני מלך חיים".
 2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסח נאכל על השובע" (רמזו לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ירך" י"ד אלפי"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון".

לזיכך הנפש

קס"א	ע"ב	הה"י	וי"ווד	הה"י	ואולדף
קס"א	ס"ג	הה"י	וי"אווד	הה"י	ואולדף
קמ"ג	מ"ה	ההאא	וי"אווד	ההאא	ואולדף
קנ"א	ב"ן	הההה	וי"ווד	הההה	ואולדף

בלילה	ביום
זיווג או"א	זיווג או"א
יאההויהה	איההויהה
זיווג זר"ן	זיווג זר"ן
יאהדוניה	איהדוניה

לזיכך הנשמה

<p>בשמע קולינו - ביום: 1 3 אח"כ: 1 3 1</p> <p>- בלילה: 2 4 אח"כ: 1 3 1</p>	<p>ביום: 1 3 26x אח"כ: 2 4 2</p> <p>בלילה: 2 4 26x אח"כ: 2</p>
--	--

<p>מידת לילה (מפלג המנחה)</p> <p>2 איהדוניה</p> <p>רוח יוד הא ואו הא מ"ה</p> <p>נפש יוד הה וו הה ב"ן</p>	<p>מידת יום (מעלות השחר)</p> <p>1 יאהדוניה</p> <p>נשמה דנשמה יוד הי ויו הי ע"ב</p> <p>נשמה יוד הי ואו הי ס"ג</p>
---	---

* לאחר כל יחוד 1 או 2, יש לבוין בשמות מ"ה וב"ן. לאחר כל יחוד 3 או 4, יש לבוין בשמות ע"ב וס"ג.

לכוין במקווה / בתפילת העמידה (במקומו)

אתה גבור לעולם אדני ר"ת אגל"א

בג" א"ד

יכוין לשלב עם שם קנ"א

אלף אהה ל יוד ד הה

שילוב זה ממתק את הדינים

אפשר לבקש בקשה אחת (בעש"ט)

כוונה לטהר המחשבה

יטהפוטפיה

טפפפיה = 193

כף ואו ז"ן ואו = 193

דברי חכמים בנחת נשמעים

אם יכוין האדם בג' שמות אלה, יזכה לדעת. והנה הם ג' שמות של אהיה:
 א' במילוי יודי"ן, וא' במילוי אלפי"ן, וא' במילוי ההי"ן, שלושתם בגי' תנ"ה,
 ועם ג' כוללים יהיו בגי' נח"ת.

וזהו דברי חכמים בנח"ת נשמעים:

קס"א קמ"ג קס"א
אלף הי' יוד הי' אלף הא' יוד הא' אלף הה' יוד הה'
 בגי' תנ"ה, ועם ג' הכוללים בגי' נח"ת

ונלע"ד שזהו סוד מוחין גדלות דז"א, שיבואו מלובשים בתוך נה"י דאימא, שהם סוד נח"ת הנז'. ולעולם נה"י דאבא בתוך נה"י דאימא. וזה רמז הרב דברי חכמים, שהם נה"י דאבא, בנחת שהם נה"י דאימא, נשמעים יקבלו הז"א. והכוונה כי ע"י שנמשך מוחין גדלות דאבא, דוחין את החיצונים ומשו"ה זוכה לדעת, כי ידוע שהקטן אין בו דעת, כי עדיין לא נמשכו לו מוחין גדלות הנז' ודו"ק (חלק זיכך הנפש דף כ"ב ע"א).

יחוד להסיר ממנו השכחה

שער רוח הקודש תקון כ"ו דף כ"ב ע"ב, ודף ל"ג ע"א. סידור היר"א חלק ד' עמוד 132.
 סידור אור הלבנה דף קמ"ט ע"א, וז"ל: כתב רבנו האר"י זי"ע בשאר רוח הקודש:

כאשר האדם חוטא גורם להסיר ג' אלפי"ן משלשה אהי"ה דיודי"ן, ודאלפי"ן ודההי"ן דאימא, ולהורידם אל הקלי' למטה, ונשארו באימא הי"ה דשלשה אהי"ה לבד. ומטעם זה ניתנת שכחה באדם ושוכח מזה שלומד, כי כן ג' אלפי"ן הנז' הם כמספר שכח"ה (333).

הי' הא' הה'
 יוד' יוד' יוד'
 הי' הא' הה'
אלף אלף אלף

ובעת שהאדם חוזר בתשובה ומכוין להחזיר שלשה אלפי"ן הנז', להעלותם למקומם, ויכוין שאז יושלמו ג' שמות אהי"ה הנז' דאימא, ויתחבר הי"ה דכל שם עם אות א' שבו, ועי"ז תוסר ממנו השכחה ויזכור מזה שלמד, ע"כ:

אלף הי' יוד הי' קס"א
אלף הא' יוד הא' קמ"ג
אלף הה' יוד הה' קנ"א

משנת חסידים
מסכת שארית יום א'

כוונה לטהר המחשבה

מפי האר"י זיע"א, יכוין הוי"ה בניקוד בבקריית כזה:

יְהוָה

ויכוין בתיבת **מחשבה חשב מ"ה** שיחשוב ה' פעמים ריבוע מ"ה, ומפי מהרח"ו זיע"א יכוין ה' פעמים בריבוע מ"ה כזה:

(20)	(26)	(39)	(45)
יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)
יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)
יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)
יוד . יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)	יוד הא . יוד הא ואו . יוד הא ואו הא (130)

זיכור עפ"י שם

	יה	יוד הי
יה	יוד הה	יוד הה
אל הים	יוד הא	יוד הא

יאהדוניה

יאהי (י' אל השטן יגער) **תצמצ** (אקי"ה באתב"ש)

שילוב הוי"ה ואותיות נשמה

ינהשומהה בשבת:

נישהמוהה בחול:

שילוב הוי"ה ואותיות שם המכוין (מומלץ לרשום בקווים)

בשבת/בחול: **י - ה - ו - ה -**

(למי שיש שם נוסף, להוסיף שם הוי"ה משולב לכל שם נוסף)

אלף הי ואו הי

אלף הי ויו הי

אלף הי וו הי

מסירה על קידוש השם (שעה"כ דף כ"ד)

במסגרת התפילה, יש שתי סיבות מרכזיות למסירה עק"ה:

- א. על מנת לקבל כוח לעשות בירורים (כמובן שזה שייך רק במקום שיש בירורים בסמוך).
- ב. לצורך עליית מ"ן לאו"א, לעורר אותם להתייחד, זה בד"כ בזמן הורדת המוחין של ז"א. במצב רגיל, יש לאדם בחינת ג"ר בלבד (פרטיים כלשהם). מ"ן חייב להיות בהתאם לפרצופים המתעוררים להתיחד (אבא - חיה, אימא - נשמה). וכדי לזכות בדרגות האלה, האדם חייב להפטר מהעולם.

שעה"כ מדגיש את החשיבות הגדולה לעשות את הכוונה הזאת בכבוד ראש ובכל כוחו. יש לדמיין כאילו האדם עובר עכשיו את כל ארבעת המיתות, כאילו נעשים לו בפועל!

ז"א (הוי"ה), מלוכב בנוק' (אדנו"ת - בית הדין המבצע את העונש בפועל)

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות בית דין, מד' אותיות הוי"ה

וד' אותיות אדנ"י, לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

(ז"א) (נוק')

סקילה ע"י	א	א	א	א	א	א	א
שריפה ע"י	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
הרג ע"י	ו	ו	ו	ו	ו	ו	ו
חנק ע"י	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה

כוונה המועילה מאד לזכרון - בעמידה (שעה"כ דף ל"ז ע"ג)

בחתימה של ברכת שים שלום, תכוין כי ניקוד הוי"ה זו היא בשך"ק שהיא אותיות קשה, שאתה מקשר כל העולמות ע"י היסוד שניקודו הוי"ה בשורק. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבך, ולא ישתכחו ממך.

יהודים כלליים (בעיקר מספר שרשי השמות) ניתן לשלב את השם עם הניקוד לתוך משפט:
 יה"ר מלפניך או"א שבזכות השם הקדוש שאזכור, שתענה לי לשאלתי <השאלה> <השם המנוקד>.

לא יזוז מנגד עיניך. לפעול משהו.

יְהוָה

ישאל רצונו - זיכוך.

יְהוָה

ימלא רצונו - זיכוך.

יְהוָה

להוסיף בינה (בלימוד קשה).

הָאֱלֹהִים

להוסיף חכמה.

אֱלֹהֵינוּ

להוסיף חן וחסד אצל השני.

יְוָד הַיְוָה וְיְוָד הַיְוָה

אנא בכח...

אב גי תץ	בט רצ תג
קר עש טז	חק בט נע
נג די כש	יג לפ זק

שֶׁק וצִ'ת

בשכמל"ו

יהוה
היה הוה ויהיה

אליה

עתיד

אדני

מלכות

טפטיפיה

שעה"כ דף י"ד סע"א

ויאמר משה אל אהרן קח את המזותה ותן עליה אש מעל
המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם פי
יצא הקצף מלפני יהוה החל הנהף:
ויקח אהרן דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל
הנהף בעם ויתן את הקטרת וכפר על העם:
ולעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה:
וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמגפה נעצרה:
ראשי ראש ארילה וראשך ראש כלב.

טפטיפיה

שרשי השמות לרמ"ז

יאמר 17 פעמים: אמתלאי בת כרנבו.

יאמר 3 פעמים (כולל הכוונה):

אתה זמור ואני ארילה,

אני ארילה ואתה זמור.

ויכון בשם זה בצבע תכלת (משפט): טפטיפיה

סדר ויהי נועם - ישר והפוך

יאמר ואת האנשים עליון בסדר הפוך

יאמר וישב בסתר עליון בסדר ישר

הפתח למצא וילאו גדול ועד מקטן בסגורים הפו הבית
פתח אשר האנשים ואת:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה דינו פוננה עלינו
ומעשה דינו פוננה:

יאמר וישב בסתר עליון בסדר הפוך

בישועתי ונראהו אשביעהו ימים ארד : ואכבדהו אחלצהו
בצרה אנכי עמו ואענהו וקרואני : שמי ידע כי אשגבהו
ואפלטתו חשק בי כי : ותנין כפיר תרמס תדרדך ופתן שחל
על : רגלך באבן תגף פן ישאונך פפים על : דרכיך בכל
לשמך לך יצנה מלאכיו כי : באהלך יקרב לא ונגע רעה
אליך תאנה לא : מעונך שמת עליון מחסי יהוה אתה כי :
תראה רשעים ושלמת תביט בעיניך רק : וגש לא אליך
מימינך ורבכה אלה מצדך יפל : צהרים ישוד מקטב יהלך
באפל מדבר : יומם יעוף מחיץ לילה מפחד תירא לא : אמתו
וסחרה צנה תקסה כנפיו ותחת לך יסך באבדתו : הוות
מדבר קיוש מפח יצילך הוא כי : בו אבטח אלהי ומצודתי
מחסי ליהוה אמר : יתלונן שדי בצל עליון בסתר יישב:

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה מחסי
ומצודתי אלהי אבטח בו : כי הוא יצילך מפח קיוש מדבר
הוות : באבדתו יסך לך ותחת כנפיו תקסה צנה וסחרה
אמתו : לא תירא מפחד לילה מחיץ יעוף יומם : מדבר באפל
יהלך מקטב ישוד צהרים : יפל מצדך אלה ורבכה מימינך
אליך לא וגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה :
כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך : לא תאנה אליך
רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצנה לך לשמך
בכל דרכיך : על פפים ישאונך פן תגף באבן רגלך : על
שחל ופתן תדרדך תרמס כפיר ותנין : כי בי חשק ואפלטתו
אשגבהו כי ידע שמי : וקרואני ואענהו עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו : ארד ימים אשביעהו ונראהו בישועתי:
יאמר ואת האנשים עליון בסדר ישר

כוננה דינו ומעשה עלינו פוננה דינו ומעשה עלינו אלהינו
אדני נעם ויהי:

ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים מקטן ועד
גדול וילאו למצא הפתח:

יחוד הזכירה

מקורות:

שער רוח הקודש דף ל' ע"א.

חסדי דוד אות קי"ח, קי"ט.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש דף ל"ה ע"ב.

מבוא שערים שער ג' ח"ב פי"ז, דף ל' ע"ב.

שער מאמרי דף ט' ע"א, דף י"ז ע"א. שער מאמרי רז"ל מסכת נידה דף ז' ע"ב.

ע"ח ח"א דף ע"ח ע"א פרק ו'. ע"ח ח"א דף ע"ב ע"ד, שורה 9 מלמטה, ונחזור לעניין.

ספר הליקוטים פרשת תרומה סימן כ"ו, ואת המשכן תעשה עשר יריעות.

ספר בניהו בן יהוידע, זיכוך הנפש, דף ל"ה ע"ב

תחילה יכוין בגבורה דעתיק, שהיא בוצינא דקרדינותא והיא **אלהי"ם דהיי"ן** בריבוע, המלובשת במוחא **סתימאה חכמה דא"א**. ומשם יכוין להמשיך הה"ח והה"ג של הדעת דמוחא סתימאה בין תרין כתפין. וימשיך הכתף **ימין לאבא**, והכתף **שמאל לאימא**. וכל אחד מהם הם ב' י"ה דיודי"ן ודהיי"ן, בהכאה.

והכתר הוא ג' י"ה דיודי"ן ודהיי"ן ודאלפי"ן, בהכאה, ג' כתר. וכן ימשיך להם הארה מהנו"ה דעתיק, שהם שם צבאות, ואו"א הם **ע"ב קס"א**, ומשם ימשיך לזו"ן.

וזה היחוד יועיל לכוין בו בכל יום בעת עלות השחר, וגם ביום הכיפורים במוסף ונעילה, בזמן שאומר שליח צבור תיבת אי"ה

תכוין גבורה דעתיק שבמוחא סתימאה דא"א.

אלף,

אלף למד,

אלף למד הה,

אלף למד הה יוד,

אלף למד הה יוד מם

גימ' אלף ואחד

ימשיך חו"ג דדעת דמו"ס בין תרין כתפין דיליה (דא"א),

והוא סוד ב' כתפות חוברות

יוד הה יוד הי גי' אדני
 ובהכאה יו"ד פ' ה"ה גי' ר',
 ויו"ד פעמים ה"י גי' ש',
 ושניהם גי' כת"ף והוא בשמאל לאימא

כתף שמאל
יוד הה יוד הי גי' אדני

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ר'

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ש'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאימא

אלף הי יוד הי

ישלכם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דההי"ן גובר בשמאל

י ו ו ד ד ה ה הי

נקודות שמאל גי' ק"ל, כמס' ה' היוו"ת
 יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

אח"כ ישלכם עם שם קס"א, והוא לאימא

א ל וף וה די
די הו הד ה ה הי

ויכוין נקודות ימין ושמאל שהם קל"ע גי' ר', כמספר ריבוע אלהי"ם,
 וכמספר י"ה דההי"ן בהכאה כנז"ל

א, אל, אלה, אלהי, אלהים גי' ר' **יוד הה** בהכאה גי' ר'

וכן ימשיך לאו"א הארה מנו"ה דעתיק, המלוכשים בחג"ת דא"א,
 צבאות ע"ה גי' כת"ף

מזוהד דע"י **צבאות** ע"ה גי' כתף,

לאימא **אלף הי יוד הי**

יוד הי יוד הה גי' אדני
 ובהכאה יו"ד פ' ה"י גי' ש',
 ויו"ד פעמים ה"ה גי' ר',
 ושניהם גי' כת"ף והוא בימין לאבא

כתף ימין
יוד הי יוד הה גי' אדני

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ש'

הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי
 גי' ר'

ושניהם גי' כת"ף והוא לאבא

יוד הי ויו הי

אח"כ ישלכם וינקדם כזה,

ויכוין י"ה דיודי"ן גובר בימין

י ו ו ד ד ה ה יה

נקודות ימין גי' ע'

אח"כ ישלכם עם שם ע"ב, והוא לאבא

י ו ו ד ד וה די
דו הי הו יה הי

מנצח דע"י **צבאות** ע"ה גי' כתף,

לאבא **יוד הי ויו הי**

שילוב ע"ב קס"א **יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי** גי' זכור
 ומשם יכוין להמשיך הזכירה, והוא אותיות זכר י"ה, שהם או"א, ומשם לזו"ן

שער רוח"ק דף כ"ד ע"ב.
סידור חול דף צ"א ע"א.

כוונת מאה ברכות
(כוונה זו צריך האדם לכוונה קודם תפלת ערבית)

הריני מוכן ומזומן בכ"ד שעות של היום הזה לברך מאה ברכות, כדי להמשיך לז"א מאה ברכאן שהם ס"ג ומילואו. וגם להמשיך למלכות שהיא אדנ"ת, מאה ברכאן, כדי שתושלם בשם אדנ"ת פשוט ומלא דמלא (מעיל אליהו).

בכללות מאה ברכות, יכוין להמשיך מוחין [דרך] (מ)הבריכה העליונה לז"א. והיינו, שיכוין להמשיך המוחין המתלבשים בנה"י דאימא ומתפשטים בו' ספירות דז"א כחב"ד ח"ג. ועוד מתפשט עמרת היסוד דאימא בשליש עליון דת"ת דז"א. וכל ספירה כלולה מו', שעולה בני' ס"ג

יוד הי ואו הי

ועד כאן האורות הם סתומים.

ועוד יכוין להמשיך האורות (המוחין) בגילוי, ומתפשטים בב' שלישי ת"ת ובנה"י דז"א, שמספרם ל"ז, כמספר מילוי ס"ג

יוד הי ואו הי

וס"ג ול"ז גי' מאה.

אח"כ יכוין להמשיך כללות המאה ברכות מז"א לנוק', שבה שם אדנ"י. והאלף בציוור יו"י, וי"ד שעל הנז"ן הרי ל"ו, וס"ד, מספרם מאה, כמספר אדנ"י וד"ל אותיות מילוי מילואו

אדנ"י

אלף למד פא. דלת למד תו (בר"ח תיו).

נון ואו נוך. יוד ואו דלת

ע"ה כמספר ק' אדנים.

סדר יחוד התשובה
(ויכוין בו קודם חתימת ברכת "השיבנו", בתפילת י"ח)

יְהִי רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂמֵחַתוֹר וְזִתְרָה מִתְנַחֵת כְּסָא כְבוֹדְךָ וְתִקְבַּל בְּתִשְׁבָּה אֶת (פכ"פ) כִּי יִמְיָנְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׂבִים.

לקשר החסד הנקרא ימין	עם הבינה הנקראת תשובה
חסד דבינה	בינה דבינה
יְהוָה	יְהוָה
חיבור חסד עם בינה	
יְהוָה	יְהוָה

ותפשוט הבינה את יד ימינה לקבלו בתשובה הנקראת בינה

יְהוָה	יְהוָה
---------------	---------------

יְקַהְרֵעָה יְשַׁהַטְוֶנָה להגנה

רַחֵם תַּמָּךְ אַבְגֵי יתֶךָ קַרַע שִׁטְוֶן קיבול תפילות

יחוד להתחבר לנשמת הצדיק

יְהוָה	יְהוָה
ליחד י"ה בו"ה	
יְהוָה	יְהוָה
תפארת	
(כנגד ת"ת הצדיק-רוח)	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד אדנ"י מלכות	
(כנגד מלכות הצדיק-גפש)	
אדנ"י מלא זה לבו של האדם	
אלף דלת נוך יוד	
רוח של הצדיק מ"ד	גפש של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
יְאֵהֲדוֹנָה	
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
רוא דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השרביט יו	
אח"כ נשלם ויה יחודא תתאה	
והם עולין בגימטריא	
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד	
ויחוד זה מקובל מרב ייבי סבא למרון האר"ז ז"ל והבעש"ט זלה"ה	
שומר מוחשבתו (לצייר פני אימו)	
אל שדי	ביט
לפתיחת הלב	להנצל מהרהורים (בני משה)
יהו	אל שדי

יְהוָה	יְהוָה
ליחד י"ה בו"ה	
יְהוָה	יְהוָה
חכמה	
(כנגד חכמת הצדיק-היה)	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה	
יכוין לבך (שיהיה כלי) בסוד אדנ"י מלכות	
(כנגד מלכות הצדיק-גשמה)	
אדנ"י מלא זה לבו של האדם	
אלף דלת נוך יוד	
רוח של הצדיק מ"ד	גשמה של הצדיק מ"ן
יוד הא ואו הא	יוד הה וו הה
יְאֵהֲהוּ ויְהוּ	
יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי	
רוא דברית עם הטפה, להוריד טפה עם השרביט יו	
אח"כ נשלם ויה יחודא תתאה	
והם עולין בגימטריא	
ש"מ ע' ש"ר אל יהוה אלהינו יהוה אחד	
סך כל שמות אלו עולין בגימטריא אלף קי"ח 1118, כנגד יחוד	
משגיח דבורו	אל יהוה
להצלחה	יְהוָה
לרפואה	יְהוָה
לפתיחת הלב	יְהוָה

(א) ליל א'

(יחוד לליל א' וד': "נבוב לחת עשה אותו")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק נ"ח ע"ב יחוד ח', יר"א ח"א 779, רחובות הנהר קל"ז.
ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: יחוד קודם קשע"ה, כי עד חצות עומדים זו"ן אב"א ובחצות ננסרים ועולים לחיק או"א ששם מזדווגים ונותן לה כלי ורוחא ואח"כ נותן לה מוחין חדשים (פנים).
"נבוב" מורה על הנסירה והפרדה שהרי פרושו חלול, גם רמוז בו שם ב"ן וט' אותיותיו שהם פנים דט"ס ופנים דמלכות דחכמה של פרצופי לאה ורחל (כמו בסוף היחוד לליש"ק) המקבלים מוחין אלו. כלומר עושים נסירה וממשיכים מוחין דפנים לנוק'. המוחין עצמם נרמזו באתב"ש של נבוב שהוא "טשפש" שהגמט' שלו עסמ"ב ותנ"ה שהם מוחין דאו"א, או מוחין ולבושיהם.

(ב) מיוסד על הפסוק נְבוּב לְחַת עֲשֵׂה אֹתוֹ (שמות ל"ח ז')

נְבוּב

נְבוּב גי' ס', והם סוד

ששים גיבורים סביב לה,

וסוד ששים המה מלכות ובו נרמז הוי"ה דב"ן

יוד הה וו הה מספר
יוד הה וו הה אותיות

ונשאר עוד אותיות "בו" עם הכולל שלהם הם ט' כמספר ט' אותיות דב"ן. וניקודו מתיבת **לְחַת**. (ג)

טשפש

ויכוין נבוב בחילוף א"ת ב"ש שהוא טשפש.

יוד הי ויו הי אלף הי יוד הי
יוד הי ואו הי אלף הא יוד הא
יוד הא ואו הא אלף הה יוד הה
יוד הה וו הה ע"ה גימ' תנ"ו
 ע"ה גימ' רג"ל
 רג"ל ותנ"ו גימ' טשפש

והשם הזה כמספר עסמ"ב העולים עם הכולל רג"ל. ועוד שלשה אחי"ה דיודי"ן ודאלפי"ן ודההי"ן ע"ה שעולין תנ"ו, ויחבר תנ"ו ורל"ג יחד גי' תרפ"ט כמנין השם טשפש.

א. דע דקודם קשעה"ט צריך לכוין ביחודים אלו, ובליל א' וד' יכוין ביחוד נבוב לוחות וכו', ובליל ב' וה' יכוין ביחוד ה' יספור בכתוב עמים, ובליל ג' ו-ו יכוין ביחוד שמש ירח עמד זבולה, ובליל ז' יכוין ביחוד האל המאזרני חיל וכו', וכל יחודים אלו הובאו בשערוה"ק כמסומן מקומם, וסידרם היר"א זלה"ה קודם קשעהמ"ט, וכאן סידרנו אותם לפי סדר כל יום בפנ"ע, וכנראה שהם הכנה ליחוד דחצות לילה, וע"כ יש לכוונם קודם קשעהמ"ט, ואח"כ יכוין ביחודים לתיקון עוון הקרי הנתקן ע"י הק"ש שעהמ"ט וכנודע, וכמסודר לקמן. ואח"כ יתחיל לומר הקשעהמ"ט, והיע"א.

ב. שערוה"ק נ"ח ע"ב - דפו"י דס"ה ע"א יחוד ח'. סידור היר"א זלה"ה ח"א עמ' 779: זמן יחוד זה קודם קריאת שמע שעל המטה שאז זו"ן הם אב"א וע"י החסדים ננסרים. וע"כ צריכים אנו לייחוד זה לצורך הנסירה דזו"ן [הכוללים דכ"ד שעות הנעשה בחצות לילה] כי אז עולים לאו"א ומזדווגים ונותן לה כלי ורוחא אלא דא"כ לא מובן למה לא נעשה זה בכל לילה, וצ"ע והיע"א.

ג. כי השווא היא כנגד אות אחרונה ת' הנחטפת ולעולם כל אות אחרונה שאין בה ניקוד כתוב היא שוא.

ליל שבת קודש

(יחוד לליל שבת: "האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי")

תקציר היחוד

א. מקורות: שערות"ק ס"ב ע"ב יחוד י"ט, יר"א ח"א 781, רחובות הנהר קמ"ז, אור החיים קפ"ה, שעהכ"ו ס' ע"א, סדור קל"ו רע"ב (חת"ך), ק"כ ע"א (ויעבור).

ב. מהלך היחוד ע"פ היום"ד: זמן היחוד ליל ש"ק אחר הסעודה. קודם חצות זמן יחוד יעקב ולאחריה מלאו קומת ז"א כמו בליל החול אחר חצות אך עם מיתוק ובעילוי והארה עצומה יותר מלילי החול. בניתיים רחל עלתה לחיק אימא להגדילה. אחר חצות יורדת רחל ועולה לאה לאימא. בזמן זה הזיווג יעקב ורחל מלאו קומת ז"א שהוא לזיווג ז"ן יחשב (אם כי זיווג ז"ן במוסף בלבד). לכן יעקב נקרא בלשון הרב ז"א". בזמן שקודם חצות אנו מכוונים גם ליחוד הנוכחי שהוא יעקב ולאחריה גם לזה שיחול בנקודת חצות והוא יעקב ורחל. ביחוד נמשיך מוחין דאבא לז"א אך הם לצורך יעקב. ההמשכה מתחילה ממ"ס דא"א דרך המדרגות הנאות לאבא לחכמה שבו (מס' ת' של הד' יודין דע"ב) ועד הבינה שבו (כ"ח אותיות הם ט"ס דבינה) כי בינה דאבא מתייחסת בחכמה דאימא, משם לחכמה דאימא (קס"א עם י' אותיותיה) שבתוך ז"א. משם מתחילים לתקן אל לאה ואח"כ את רחל בבנין האח' שבהם (שבת עצמה נחשבת פנים כלפי ימות החול, אם כך התיקון יחשב לאח' דפנים). כעת מתחילים לבנות את לאה ע"י ז"א ע"י המשכת הארות החכמות דאו"א הנ"ל לט"ס דכח"ב שלה (הפשוט, המלא והמלא דמלא דב"ן, ל"ו אותיות. אח"כ יש לעורר ע"ב רי"ו וכ"ו (בחג"ת ז"א כמו בכונת "ויעבור" אלא ששם ללא ההוי"ה הפשוטה) ולהאיר מהם ללאה שהיא ד' של "שד"י" והיא ד' של קשר של תש"ר. אח"כ מאירים לרחל לצורך זיווג אחר חצות, שני שלישי חסד דת"ת ע"י ז"א. עכשיו נכוון להמשיך מוחין חדשים שתחילת המשכתם מחכמה דז"א כמו בכונת שים שלום (סדור ק"ט ע"א - ק"י ע"א) עד יסוד יעקב (מהם המוחין החדשים? אולי כוונתו למוחין דפנים, אך לפי הדוגמא של "שים שלום", כוונתו וודאי להמשכת הטיפה עד יסוד יעקב לצורך זיווג עם רחל אחר חצות). ההמשכה היא י"פ מ"ו מז"א ליעקב (למרות שכתוב כאן שהמשכה לז"א, יעקב נקרא עתה ז"א כי קומתו כקומת ז"א). גם נמשיך לו את השליש החסד העליון דת"ת כי זיווג קודם חצות בחול (מחזה ומעלה) ע"י היסוד העליון שבחזה דז"א לכן עתה יקבלו ואז גדלה קומתו ומתארך כשיעור קומת ז"א ונקרא

"תמים". עכשיו יוכל להאיר ללאה הנקראת "תם" ולרחל הנקראת "ים" והיא מ"ב דע"ב. אח"כ מדווגים או"א וממשיכים מוחין חדשים לז"ן לצורך זיווג לאה ורחל הנקראות "אני".

(א) מיוסד על הפסוק **הָאֵל הַמְאֲזִרְנִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִימִים דְּרַכָּי**: (תהלים ח"י ל"ג)

חת"ך וקע"א: השפעה ממו"ס דא"א לחכמה דז"א שבה אהי-ה ממוח חכמה דאימא.

הַאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי

ר"ת גי' חת"ך, שהם ד' יודי"ן דהוי"ה
 דע"ב דא"א, כ"א כלולה מעשר הרי ת',
 וכ"ח אותיות מלא דמלא דע"ב, ס"ה גימ' חת"ך,
 מחכמה דא"א וז"א.

והוא סוד פסוק פותח את ידיך.

(א) ר"ל להמשיך מחכמה דא"א לחכמה דז"א

ר"ת גי' חת"ך

יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי

ד' יודי"ן דע"ב כל אחד כלולה מעשר

יוד ויוד דל"ת. ה"י יוד. וי"ו יוד וי"ו. ה"י יוד

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

ס"ה חת"ך

והוא סוד פותח את ידיך ס"ת חת"ך

הַאֵל הַמְאֲזִינִי חֵיל וַיִּתֵּן תְּמִים דְּרַכִּי

ס"ת עם הכולל עולה קע"א,
 גי' אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו.

מספר אלתף ה"י יוד ה"י
 אותיות אלתף ה"י יוד ה"י

ותכוין להוריד הר"ת שהוא היודי"ן דהוי"ה

יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי

דיודי"ן וכ"ח אותיותיו כנז', אל ס"ת שהיא
 אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו (ר"ל מחכמה
 דא"א לז"א שבו אהי"ה ממוחין דאימא),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל.

עם כ"ח אותיות דמלא דמלא

אל הס"ת שהוא אהי"ה דיודי"ן ועשר אותיותיו

מספר אלתף ה"י יוד ה"י

אותיות אלתף ה"י יוד ה"י ס"ה גימ' קע"א

א. יחוד זה אינו נוסח היר"א והוא לקוח מספר אור הלבנה, הלשון של היחוד הוא מהשד"ה. הביאורים בסוגריים הם מהגר"י קצין זצוק"ל [באור הלבנה עמ"ו קפ"ה-קפ"ז יעו"ש, שהסביר את השד"ה] וכתב שם שכ' היום"ד ז"ל בביאורו (בשערוה"ק) שיחוד זה הנשגב והנורא מאוד שייך לליל שבת קודש אחר הסעודה כנודע יעו"ש בביאורו וירוח לך.

ל"ו אותיות דב"ן: השפעת חת"ך וקע"א ללאה.

האל אח"כ תכוין להוריד הב' שמות הנז' (דר"ת וס"ת)
 (ר"ל משם ע"ב ד' יודי"ן וכ"ח אותיותיו ושם השני קס"א ועשר אותיותיו),
 ללאה הרמוזה בתיבת האל,
 והיא גי' ל"ו אותיות שבהוי"ה דב"ן,
 פשוט ומלא ומלא דמלא.

ל"ו אותיות גימ' לאה,
 ותמשיך הנז' לפרצוף לאה הרמוזה בתיבת האל
יהוה
יוד הו וו הו הו
יוד ואו דלת. הו הו. ואו ואו. הו הו

שד-י: המשכה מחג"ת דז"א ללאה שהיא ד' של "שד-י" והיא ד' של קשר תש"ר.

המאזרני ע"ה גי' שד"י
 שהוא ע"ב רי"ו הוי"ה כנודע.
 ויכוין להמשיך כל זה בלאה שהיא ד' דשד"י
 שהיא קשר דתש"ר (א).

יוד הו וי"ו הו ע"ב בחסד
יוד הו וי"ו הו ע"ב דע"ב
יוד הו ואו הו מספר
יוד הו ואו הו אותיות
יהוה יוד הא ואו הא ע"ב דמ"ה
 סה"כ גימ' רי"ו בגבורה

יהוה כ"ו בת"ת

סה"כ גימ' שד"י
 להמשיך כל זה ללאה
 שהיא ד' דשד"י
 שהוא קשר דתפילין של ראש

חיל: המשכה לרחל.

חיל גי' כ"ד כ"ד

שהוא ב' שלישים תחתונים דת"ת דז"א מן החסד המתפשט בו, כי [בכל ספירה מחג"ת נו"ה דז"א יש בה חסד אחד ו] חסד גי' ע"ב ובי' שלישים שבו גי' חיל ויכוין להמשיכם לרחל (ב).

א. דוגמה לכך, בזמן היניקה, כמ"ש בע"ח שכ"ח פ"ב כי ז"א יונק משדי אימא הנקראים שד"י ועי"ז יהיה פרצוף יניקה דז"א שהוא חג"ת שיש בו מספר שד"י כי בחסד הוא הוי"ה דע"ב שכן חסד גי' ע"ב ובגבורה רי"ו שהם ג' ע"ב שנתקבצו בשמאל ע"ד ויעבו"ד ובת"ת הוא הוי"ה פשוט כי בת"ת שם הוי"ה עצמה ושלתתם כ"ו רי"ו ע"ב גי' שדי יעו"ש.

ב. וכמ"ש בע"ח שכ"א פ"ב כי ז"ס ושמתו כדכ"ד שמושותיך כי כתר הנוק' נעשה מב"ש ת"ת דז"א מבחינת החסד שבת"ת שהוא ע"ב וכל שלישי הוא כ"ד גם ז"ס וישראל עושה חיל כי ז"א הנקרא ישראל עושה חיל לנוק' ר"ל שנותן לה ב"פ כ"ד שמספרם חיל"ל וכן ז"ס הפסוק באלהים נעשה חיל ועי"ז והוא יבוס צרינו יעו"ש ב.

10 שמות מ"ו: המשכה מוחין חדשים מחכמה דז"א ליעקב.

וַיִּתֵּן גִּי' תס"ו כמס' עשר מלואי ע"ב,
יְוָדָה ה' וְיָלַן ה'
עם שש אותיות המילוי.
יְוָדָה ה' וְיָלַן ה'

יְוָדָה ה' וְיָלַן ה'

יְוָדָה ה' וְיָלַן ה'

יְוָדָה ה' וְיָלַן ה'

עם ו' אותיות המילוי **יְוָדָה ה' וְיָלַן ה'**, גימ' ויתן להמשיכם לז"א (עפ"י הדע"ה, צ"ל מז"א ליעקב הנקרא ז"א)

י-ה: המשכת ש"ע דחסד שבת"ת מז"א ליעקב. עכשיו הוא נקרא "תמים"

<p>אור ש"ע דת"ת שהוא כ"ד יְוָדָה לז"א (שהוא יעקב)</p>	<p>תָּמִים גימ' ת"ץ. יכוין כי כבר המשיך לז"א (שהוא יעקב, כמו ב"וֹיִתָּן") מספר תס"ו הנז', ועתה ימשיך לו גם אור שלישי עליון דחסד שבתפארת שהוא כ"ד כנ"ל, הרי נשלם לת"ץ כמספר תמי"ם.</p>
--	--

תם ים: המשכה ללאה ורחל.

<p>ז"א (שהוא יעקב) מאיר ללאה אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּף הנקראת תם</p>	<p>ועתה כבר יכול להאיר ללאה ולרחל הנקראים תמים. כי לאה נקראת תם, כמספר ד' אלפי"ן דד' שמות אהי"ה כנודע. (א)</p>
---	--

<p>ז"א (שהוא יעקב) מאיר לרחל הנקראת ים יְהוָה יְוָדָה ה' וְיָלַן ה' יְוָדָה ה' וְיָלַן ה' וְיָלַן ה' וְיָלַן ה' וְיָלַן ה' ועוד שלישי תחתון ח' הרי י"ם</p>	<p>ורחל נקראת י"ם, שהוא המ"ב אותיות דהוי"ה דיודי"ן, שהוא חסד, שהיא לוקחת [אור שלישי אמצעי] מז"א. ועוד השליש האחר [התחתון] שלוקחת, שהוא [שליש הוי"ה פשוטה מספרן] ח', הרי הכל גימ' י"ם. (רחל קבלה שני שלישים של חסד שבת"ת, במילת "חיל").</p>
---	--

א. מכוונת תורה לשמה שלוקחת לאה ד' אלפי"ן דארבע אהי"ה דאימא שהם לבושי חו"ב חו"ג דז"א, והם גי' מד"ת כמבואר בע"ח שער ל"ח פ"א. וכתוב בשער הפסוקים פר' שמות בביאור שורה האמצעית, כי שרשם, שהוא בחינת כללות הארבע אלפי"ן, נשאר בז"א, ולאה לוקחת ת"ם. וז"ס ויעקב איש ת"ם ר"ל בעלה דלאה הנק' תם ע"ש.

ע"ב קס"א: זיווג פנים דאו"א לצורך המשכת מוחין חדשים לזו"ן.

ותחילה יכוין למסור עצמו על קידוש השם, ולקבל עליו ד' מיתות בית דין

ע"ב	יוד הי ויו הי	א	ולייחדם ע"י	א	י	ע"י	סקילה
ס"ג	יוד הי ואו הי	ה	ולייחדם ע"י	ד	ה	ע"י	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	ו	ע"י	הרג
ב"ן	יוד הה וו הה	ה	ולייחדם ע"י	י	ה	ע"י	חנק

דְרָכָי גִּמְ' הוּי"ה דע"ב ואהי"ה דיודי"ן קס"א, פנים דאו"א.
 ושניהם גימ' רג"ל, וע"ה גימ' דרכ"י,

יוד הי ויו הי ע"ב - פנים דאבא
אלף הי יוד הי קס"א - פנים דאימא
 גימ' רג"ל

יכוין לזווג או"א
איהיהיה
 להמשיך מהם המוחין לזו"ן

אני: המשכת מוחין לכח"ב דלאה ורחל לצורך זיווגם.

יכוין בשם קדוש שביחוד זה מוצאו מתיבת
תמים בחילוף א"ת ב"ש אימי, וניקודו כניקוד
ר"ת האל המאזרני חיל ויתן.

יכוין בשם **אימ"י** הנז' שמספרו **ס"א** גימ' **אני**,
 שהוא כינוי ללאה ולרחל,
 כי **אני** גימ' הו"ה דב"ן
 ותשע אותיותיו שהוא בנוק'.
 וזהו שכתוב **"ראו עתה כי אני אני הוא"**.

יכוין **אימ"י** גימ' **אני** כינוי ללאה ורחל
 והוא גימ'
 שם ב"ן **יוד הה וו הה**
 וט' אותיותיו **יוד הה וו הה**

(א) סגולה להעלות נשמתו למעלה בלילה

מי שרוצה להעלות נשמתו בלילה בסוד פקדון צריך שיהיה בו א' מחמשה דברים אלו:
 (משערה"ק דף ט' ע"ד - דפו"י י"ב ע"א)

- א. שיכוין באותו יום בתפלתו כונה שלימה באופן שגרם בעת נפילת אפים דשחרית זווג עליון.
- ב. שיתן באותו יום צדקה כתקנה שלא ידע למי נותנה, וגם המקבל לא ידע ממני נטלה וליתן צדקה לאדם ראוי והגון.
- ג. שיהיה באותו יום כל היום בתפילין בלי היסח הדעת ולכוין בהם הכונה קצרה כמ"ש במקומו.
- ד. להחזיר בני אדם בתשובה, או שימנע לאיזה אדם שמבקש לעשות עבירה ולהחזירו בתשובה מעוון ההוא.
- ה. לזכור בעת שישן כל החטאים שעשה באותו יום ואפי' דקדוק קטן וישוב בתשובה ויתודה עליהם. (ובפע"ח שם כתב אין צריך בפרטות, אמנם צריך שיטרח ויזכור כל מה שיוכל מהחטאים שעשה ביום ההוא).